Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS BESLUTNING

af 20. juni 2002

om AIEM-afgiftsordningen for De Kanariske Øer

(2002/546/EF)

(EFT L 179 af 9.7.2002, s. 22)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets afgørelse nr. 895/2011/EU af 19. december 2011	L 345	17	29.12.2011

▼B

RÅDETS BESLUTNING

af 20. juni 2002

om AIEM-afgiftsordningen for De Kanariske Øer

(2002/546/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 299, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til traktatens artikel 299, stk. 2, finder dens bestemmelser anvendelse på regioner i den yderste periferi og dermed De Kanariske Øer, dog under hensyntagen til deres strukturelle sociale og økonomiske situation, der forværres af deres fjerne beliggenhed, deres status som øsamfund, deres lille areal, deres vanskelige topografiske og klimatiske forhold, deres økonomiske afhængighed af nogle få produkter og kombinationen af disse faktorer, som alvorligt hæmmer disse regioner i deres udvikling.

(2) Der bør derfor vedtages særlige foranstaltninger, der navnlig tager sigte på at fastsætte betingelserne for anvendelsen af traktaten i disse regioner. Der kan vedtages særlige foranstaltninger på det skattepolitiske område. Disse foranstaltninger skal vedtages under hensyn til de særlige karakteristika og begrænsninger i disse regioner, men uden at de underminerer fællesskabsrettens, herunder det indre markeds og de indre politikkers, integritet og sammenhæng. Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet, Regionsudvalget og Det Økonomiske og Sociale Udvalg har ved flere lejligheder understreget nødvendigheden af vedtage disse særlige foranstaltninger.

(3) På skatteområdet bør de særlige foranstaltninger, der skal vedtages, iværksættes med udgangspunkt i de instrumenter, der er bedst egnede til at nå målsætningerne for regionaludvikling og støtte til disse regioner, herunder skattemæssige undtagelser, der skal anvendes over en længere periode, dog under overholdelse af kriterierne for fællesskabsrettens og det indre markeds sammenhæng, og for så vidt disse foranstaltninger er nødvendige og afpasset efter de forfulgte målsætninger.

(4) Den ordning, der gælder på De Kanariske Øer med hensyn til indirekte skatter, består af flere afgifter, herunder »Impuesto General Indirecto Canario« (IGIC) og »arbitrio sobre la producción y sobre las importaciones« (APIM) (produktions- og importafgiften), som løber indtil den 31. december 2001 i henhold til artikel 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 1911/91 af 26. juni 1991 om anvendelse af fællesskabsretten på De Kanariske Øer ([3]).

([1]) EFT C 75 E af 26.3.2002, s. 328.
([2]) Udtalelse afgivet den 13. juni 2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
([3]) EFT L 171 af 29.6.1991, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1105/2001 (EFT L 151 af 7.6.2001, s. 1).

▼B

(5) Da forordning (EF) nr. 2674/1999 ([1]) blev vedtaget, opfordrede Rådet Kommissionen til sammen med de spanske myndigheder at undersøge virkningen af at suspendere fjernelsen af afgiften for de pågældende økonomiske sektorer, især for de produkter, som er genstand for suspensionsforanstaltningen. Det opfordrede ligeledes Kommissionen til eventuelt på baggrund af resultaterne af denne undersøgelse at forelægge et forslag om, hvilke foranstaltninger der skal træffes på grundlag af traktaten for ikke at true eksistensgrundlaget for en række lokale og særlig følsomme produktionsaktiviteter, samtidig med at det sikres, at afgiften på sigt afskaffes. Målsætningen med hensyn til at afskaffe afgiften bør herefter indgå i rammerne for de foranstaltninger, der vedtages på grundlag af traktatens artikel 299, stk. 2, som hjemler særlige foranstaltninger af lang varighed, der tager hensyn til de i denne bestemmelse anførte handicap.

(6) Ved brev af 25. juli 2000 og af 12. juni 2001 anmeldte de spanske myndigheder på grundlag af traktatens artikel 299, stk. 2, til Kommissionen elementerne i en ny afgift med betegnelsen »arbitrio sobre las importaciones y entregas de mercancías en las Islas Canarias (AIEM)«. Den foreslåede AIEM-afgift er en afgift, der vil blive pålagt leveringer af varer, der er fremstillet på De Kanariske Øer, og som foretages af producenterne af disse varer, samt på import af lignende eller tilsvarende varer, der tilhører samme kategori som defineret i nomenklaturen i den fælles toldtarif. Beskatningsgrundlaget for de importerede varer vil være baseret på toldværdien og for så vidt angår leveringer af varer fremstillet af producenter på De Kanariske Øer på det samlede beløb af modydelsen. Ligesom for APIM-afgiften vil der for AIEM-afgiften sandsynligvis blive indrømmet fritagelse for lokalt fremstillede varer. Kommissionen har foretaget en evaluering af afgiftsforslaget på baggrund af de tilsagn, den gav Rådet ved vedtagelsen af forordning (EF) nr. 2674/1999, og de handicap, som hæmmer industriproduktionen på De Kanariske Øer.

(7) Blandt de handicap, som har kunnet påpeges, kan først og fremmest nævnes servicesektorens og især turismens dominerende andel af regionalproduktet samt den kanariske økonomis afhængighed af denne sektor og industrisektorens meget beskedne andel i det kanariske bruttoregionalprodukt. AIEM-afgiften tegner i den forbindelse til at blive et instrument, der kan fremme målsætningen om en autonom udvikling af den kanariske industri og diversificering af den kanariske økonomi.

(8) For det andet er det blevet konstateret, at øernes isolerede beliggenhed hæmmer den fri bevægelighed for personer, varer og tjenesteydelser. Afhængigheden af visse transportformer, luft- og søtransport, øges af, at det drejer sig om transportformer, hvor liberaliseringen er mangelfuld. Produktionsomkostningerne øges i det omfang, det drejer sig om mindre effektive og mere omkostningskrævende transportformer end vej, jernbane eller de transeuropæiske netværk.

(9) Som følge af denne isolerede beliggenhed skyldes de højere produktionsomkostninger også afhængigheden af råvarer og energi, forpligtelsen til at opbygge lagre og vanskelighederne med hensyn til forsyninger af produktionsudstyr.

([1]) EFT L 326 af 18.12.1999, s. 3.

▼B

(10) Markedets ringe størrelse og den ringe udbygning af eksportsektoren tillige med det forhold, at der er tale om en øgruppe, samt forpligtelsen til at opretholde diversificerede, men mængdemæssigt begrænsede produktionslinjer for at opfylde et lille markeds behov begrænser mulighederne for at opnå stordriftsfordele.

(11) Indkøb af specialiserede tjenesteydelser og reparationsarbejder samt uddannelse af mellemledere og teknikere i virksomhederne eller mulighederne for underleverance viser sig ofte at være mere begrænsede eller dyrere, hvilket også gælder fremme af virksomhedens aktiviteter uden for det kanariske marked. Desuden giver de begrænsede distributionsmuligheder anledning til opbygning af for store lagre.

(12) På miljøområdet giver bortskaffelse af industriaffald og behandling af giftigt affald anledning til højere miljøomkostninger. Disse omkostninger er højere, fordi der ikke findes genbrugsanlæg undtagen for visse produkter, og fordi affald skal fragtes over til kontinentet, eller fordi giftigt affald skal behandles uden for De Kanariske Øer.

(13) Generelt giver den aktuelle tendens til globalisering af markederne, som er karakteriseret ved en koncentration af produktionen og dermed en specialisering inden for produktionssektorerne, ikke de kanariske virksomheder mulighed for at drage de samme fordele som virksomheder, der befinder sig på mindre isolerede og større markeder. Dette har haft til følge, at den lokale kanariske produktion i varierende grad fra den ene sektor til den anden og fra det ene produkt til det andet gradvist er blevet erstattet af importerede varer. Hertil kommer, at den lokale produktion ofte er karakteriseret ved, at de lokale virksomheder indgår i et indbyrdes afhængighedsforhold, som minder om en vertikal integration, således at en flytning af aktiviteterne inden for en sektor fører til tab af aktiviteter inden for andre dermed forbundne sektorer.

(14) På baggrund af alle disse data og de spanske myndigheders anmeldelse bør de spanske myndigheder bemyndiges til at indføre en afgift, der gælder for en liste over industriprodukter, for hvilke der kan indrømmes fritagelser til fordel for lokal produktion.

(15) Kravene i traktatens artikel 299, stk. 2, bør imidlertid kombineres med kravene i dens artikel 90 og kravet om at respektere fællesskabsrettens og det indre markeds sammenhæng. Dette forudsætter, at foranstaltningerne begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt og står i passende forhold til de forfulgte målsætninger under hensyntagen til de handicap, der følger af beliggenheden i den yderste periferi. Anvendelsesområdet for de foreslåede EF-rammer udgøres således af en liste over følsomme produkter, for hvilke de kanariske myndigheder er bemyndiget til at indrømme fritagelser inden for de grænser, som fastlægges i Rådets beslutning, for de produkter, der er et resultat af lokal industriaktivitet.

(16) De industriprodukter, der er omfattet af fritagelserne, tilhører kategorien landbrugs- og fiskeriprodukter, byggematerialer, kemiske produkter, produkter fra metalindustrien, føde- og drikkevareindustrien, tobaksvarer, tekstiler og lædervarer, papirvarer og grafisk produktion og forlagsvirksomhed. Disse sektorer og produkter svarer i vid udstrækning til de følsomme sektorer og produkter, som er udpeget i forordning (EF) nr. 2674/1999. Bestemmelserne i denne beslutning er ikke til hinder for, at traktatens artikel 87 og 88 i givet fald kan finde anvendelse i forbindelse med disse fritagelser.

▼B

(17) De maksimale fritagelser, der kan opereres med for de pågældende industriprodukter, ligger alt efter sektor og produkter mellem 5 % og 15 %. Satserne for de forskellige produkter svarer ifølge de spanske myndigheder til niveauet for APIM-afgiftssatserne, sådan som disse er blevet fastlagt i henhold til forordning (EØF) nr. 1911/91 og de retsforskrifter, der er vedtaget i henhold hertil, og til niveauet for »tarifa especial«-ordningen.

(18) Den maksimale fritagelse, der gælder for tobaksvarer, er imidlertid højere, da tobaksindustrien udgør et undtagelsestilfælde. Tobaksindustrien, som har haft en udvikling af stor betydning for De Kanariske Øer, har nemlig oplevet en markant nedgang i nogle år. De traditionelle handicap som følge af den fjerne beliggenhed som nævnt ovenfor er selvfølgelig den primære årsag til nedgangen i den lokale tobaksproduktion på De Kanariske Øer. Men flytningen af mange virksomheder på De Kanariske Øer er ligeledes et resultat af globaliseringen af økonomien og koncentrationen af produktionen samt fremkomsten og udviklingen af nye markeder uden for Europa. Nedgangen i den lokale produktion har ført til tab af arbejdspladser på 67 % mellem 1985 og 2000. De successive virksomhedsflytninger og -lukninger rammer især produktionsstederne for multinationale virksomheder, der hører til blandt de ledende producenter i verden.

(19) Denne nedgang i den lokale produktion står i øvrigt i kontrast til det forhold, at der på det lokale marked har været en støt stigning i salget i samme periode. Stigningen i tobakssalget skyldes ifølge producenterne til dels effekten fra turismen. Detailpriserne på tobaksvarer på øerne er nemlig markant lav. En prissammenligning viser, at priserne kan ligge helt nede på halvdelen af priserne i resten af Spanien. Forhøjelsen af afgiftssatserne for tobaksvarer siden 1995, især IGIC, synes ikke at have bremset salget af tobaksvarer, som har udvist en fortsat stigning i den tilsvarende periode. På dette marked i vækst har man kun kunnet opretholde et betydeligt udbud på trods af faldet i den lokale produktion takket være en stigning i importen på mellem 5 % og 32 % mellem 1992 og 2000.

(20) På baggrund af ovenstående er det berettiget at indføre en væsentlig fritagelse i tobakssektoren. Denne afgiftsfritagelse har nemlig direkte tilknytning til målet om at opretholde en produktionsvirksomhed på De Kanariske Øer.

(21) Der må imidlertid også tages hensyn til det indre markeds sammenhæng i overensstemmelse med kravene i artikel 299, stk. 2, i traktaten. Samhandel spiller en væsentlig rolle for tobakssektoren. Mens importen af tobaksvarer til De Kanariske Øer således er steget i de seneste år, har eksporten af tobak fra øerne ligeledes været betydelig. Det bør i den forbindelse noteres, at ca. 76 % af den kanariske cigaretproduktion i dag er bestemt til eksport, mens kun 24 % er bestemt til det kanariske marked. Sammenligningen af tallene indikerer, at omfanget af den kanariske eksport har været i stigning siden 1995, men at importen er steget i endnu større omfang. Dette betyder, at den lokale produktion ikke dækker alle behov på dette marked i vækst, og dette styrker argumentet om, at det er nødvendigt at indføre en betydelig fritagelse for AIEM-afgiften, der udgør et tilstrækkeligt godt

▼B

incitament til at opretholde eller genoprette en lokal produktion, samtidig med at man holder sig den betydelige rolle for øje, som samhandelen spiller inden for denne sektor.

(22) Når der tages hensyn til disse elementer samt til, at de lokale producenter har en fordel frem for andre producenter, idet de har mulighed for at importere råtobak og delvis forarbejdet tobak i størrelsesordenen 20 000 t om året, forekommer en sats på 45 % som foreslået i det oprindelige forslag fra de kanariske myndigheder at være for høj. Derfor foreslås det at fastsætte en mulighed for fritagelse, der er betydeligt højere end for andre produkter, men som ikke overstiger 25 %. Endvidere foreslås det, eftersom der skal være et tilstrækkeligt incitament til lokal produktion ved hjælp af fritagelser, at bemyndige de spanske myndigheder til at fastsætte en specifik minimumsafgift på 6 EUR pr. 1 000 cigaretter. Dette beløb svarer til et AIEM-afgiftsniveau på 25 % for den billigste cigaretkategori i 2001. Denne foranstaltning udgør ikke en supplerende beskyttelsesforanstaltning, men er snarere et alternativ til en maksimal fritagelse på 25 %, idet der gives mulighed for, at sidstnævnte fortsat har en tilstrækkelig virkning.

(23) Målsætningerne om støtte til den socioøkonomiske udvikling på De Kanariske Øer er underlagt de krav, der stilles på nationalt plan til det endelige formål med afgiften og til anvendelse af provenuet fra AIEM. Der er en retlig forpligtelse til at integrere provenuet af denne afgift i De Kanariske Øers økonomiske og skattemæssige ordning og anvende det til en strategi for økonomisk og social udvikling på De Kanariske Øer ved at bidrage til fremme af lokale aktiviteter.

(24) Ordningens varighed fastsættes til ti år. Det vil imidlertid være nødvendigt at foretage en evaluering efter en periode på fem år. Følgelig skal de spanske myndigheder senest den 31. december 2005 forelægge Kommissionen en rapport om ordningen, jf. artikel 1, med henblik på at bedømme virkningen af de trufne foranstaltninger og deres bidrag til fremme eller opretholdelse af lokale økonomiske aktiviteter under hensyntagen til de handicap, som regioner i den yderste periferi lider under. På dette grundlag vil der eventuelt blive foretaget en revision af anvendelsesområdet og de hjemlede fritagelser i henhold til EF-normerne.

(25) For at sikre kontinuitet med den ordning for indirekte skatter, der gælder på De Kanariske Øer i henhold til forordning (EØF) nr. 1911/91, bør nærværende beslutning anvendes fra den 1. januar 2002 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Uanset traktatens artikel 23, 25 og 90 bemyndiges de spanske myndigheder til indtil den ►**M1** 31. december 2013 ◄ at indrømme fuldstændig fritagelse for eller reduktion af en afgift med betegnelsen »arbitrio sobre las importaciones y entregas de mercancías en las Islas Canarias (AIEM)« for produkter i bilaget, som fremstilles lokalt på De Kanariske Øer. Disse fritagelser indgår i en strategi for økonomisk og social udvikling på De Kanariske Øer og bidrager til fremme af lokale aktiviteter.

▼B

2. Den fuldstændige fritagelse eller reduktionen i henhold til stk. 1 må ikke overstige

a) 5 % for de produkter, der er opført i bilaget, afsnit A

b) 15 % for de produkter, der er opført i bilaget, afsnit B

c) 25 % for de produkter, der er opført i bilaget, afsnit C. De spanske myndigheder kan dog fastsætte en minimumsafgift for cigaretter på højst 6 EUR pr. 1 000 cigaretter, der kun gælder, når den AIEM-afgift, der er resultatet af anvendelsen af almindelige beskatningsformer, er lavere end dette tal.

Artikel 2

De spanske myndigheder forelægger senest den 31. december 2005 en rapport for Kommissionen om anvendelsen af den i artikel 1 nævnte ordning med henblik på at bedømme virkningen af de trufne foranstaltninger og deres bidrag til fremme eller opretholdelse af lokale økonomiske aktiviteter under hensyntagen til de handicap, som regioner i den yderste periferi lider under.

På dette grundlag forelægger Kommissionen Rådet en beretning med en fuldstændig økonomisk og social analyse og eventuelt et forslag om ændring af denne beslutnings bestemmelser.

Artikel 3

Denne beslutning anvendes fra den 1. januar 2002.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Spanien.

▼B

BILAG

A. **Liste over produkter, der er omtalt i artikel 1, stk. 2, litra a), ifølge klassificeringen i den fælles toldtarifs nomenklatur**

Landbrugs- og fiskerivarer:

0203 11/0203 12/0203 19/0207 11/0207 13/0302 69 94 00/0302 69 95 00/
0701 90/0702/0703/0803

Byggematerialer:

3816/3824 40 00 00/3824 90 45 00/3824 90 70 00/6809

Kemiske produkter:

2804 30 00/2804 40 00/2851 00 30/3208/3209/3210/3212 90 90 00/3213/
3214/3401/3402/3406/3814 00 90 90/3920 30 00 90/3921 90 60/3923 90 90/
4012 11 00/4012 12 00/4012 13/4012 19 00

Produkter fra metalindustrien:

7604/7608/8428 39 98 00/8479 50 00 00

Fødevareindustrien:

0210 11 11 00/0210 11 31 00/0210 12 19 00/0210 19 40 00/0210 19 81 00/
0305 41 00/0901 22 00 00/1101/1901 20 00 90/1901 90 91 96/2006 00 31 00/
1601/1602/1704 90 30 00/1704 90 51 90/1704 90 55 00/1704 90 71/
1704 90 75 00/1806/1901 90 99/1904 10 10/1905/2007 91 10/2008 99 61/
2008 99 68/2009 11/2009 19/2009 41/2009 49/2009 50/2009 71/2009 79/
2009 80/2009 90/2105/2309

Drikkevarer:

2201/2202/2204

Tekstiler og lædervarer:

6112 31/6112 41

Papirvarer:

4822 90/4823 90 90 90

Grafisk produktion og forlagsvirksomhed:

4910

B. **Liste over produkter, der er omtalt i artikel 1, stk. 2, litra b), ifølge klassificeringen i den fælles toldtarifs nomenklatur**

Landbrugs- og fiskerivarer:

0407 00 30

Byggematerialer:

2523 29 00 00/2523 90/7010

Kemiske produkter:

3809 91 00/3917/3923 10 00/3923 21 00/3923 30 10/3924 10 00

Produkter fra metalindustrien:

7309 00/7325/7610/9403 20 99 00/9404

Fødevareindustrien:

0403/0901 21/1902/2103/2106 90 98

Drikkevarer:

2203/2208 40

Tekstiler og lædervarer:

6302

▼B

Papirvarer:

4808/4818 10/4818 20/4818 30/4818 90 90 10/4819/4821/4823 90 14

Grafisk produktion og forlagsvirksomhed:

4909/4911

C. **Liste over produkter, der er omtalt i artikel 1, stk. 2, litra c), ifølge klassificeringen i den fælles toldtarifs nomenklatur**

Tobak:

2402